

Ott nincsen már kín és gyöttelelem, Nem lesz ottan halálfélelem,
S ott királyunkat láthatjuk,
Ki majdan könnyeink letörli, Élő vízzel lelkünk frissíti,
Még jobban, mint azt várhatjuk.

5. Ott békében és csendben élünk Minden gond és bánat nélkül.
Ti, fáradtak, hát jertek velünk, És vegyétek Jézust körül!
Munkálkodjunk, mert készülnünk kell, Az elmarad, ki most vesztegel,
Ott vár minket a hű sereg!
Szállj föl, lelkem, hát örvendezni, A győzelmet megünnepelni,
Szállj föl, a nyugalom közelg!

T 28

281. Egy hív halála...

1. Egy hív ha - lá - la Is - ten - nek drá - ga! Ö - rök ö - röm
É - des bé - ke

11
a bú u - tán,
a harc u - tán Lesz a ju - tal - ma, Lesz a ju - tal - ma.

2. A hív halála, Küzdelmét zárja;
Fájdalom, bú s minden nyomor Véget ér e szunnyadáskor.
Így a halála Küzdelmét zárja.
3. A hív halála, Lelke nyugalma!
Mint egy fáradt, ki elszunnyadt, Nyugszik sírja hantja alatt,
Míg az Úr szava Majd feltámasztja!
4. A hív halála, Út a magasba!
Hogy szenvedés és harc után Hazatérjen megnyugodván,
S legyen halála Béke világa.
5. A hív halála Lelke nyugalma!
S ha elmúlt a halál éje, Jön az örök tavasz fénye,
S lészen halála Élet hajnala.